

Šimečkův manuál na státní převrat

 zvedavec.news/komentare/2024/05/10095-simeckov-manual-na-statny-prevrat.htm

PhDr. Marián Kluvanec PhD.

15.5.2024 Komentáře Témata: Slovensko, Nevládní organizace
1586 slov

Psal se únor 2009 a jméno mladého Michala Šimečku na Slovensku znal málokdo. Dnešní předseda Progresivního Slovenska tehdy ještě studoval v Anglii, kde mimo jiné přispíval články do odborných časopisů. A tak se stalo, že Žurnál politických věd (CEU Political Science Journal) mu zveřejnil text o metodách nenásilných státních převratů. (link na jeho stažení naleznete na konci tohoto příspěvku)

Místopředseda NR SR Michal Šimečka

Napůl článek, napůl manuál

Dvacetistránková analýza v anglickém jazyce přináší čtenáři, relativně podrobné informace o metodologii, tzv. barevných revolucí. Určitě pamatujete na oranžovou u našich východních sousedů i její důsledky.

Podotkněme, že začala klidně, ale později už to tak klidné nebylo...

Šimečka pojmenovává prostředky, identifikuje nástroje, jaké mohou být efektivně použity k pádu legitimně zvolených vlád v postsocialistických zemích. A ilustruje jejich efektivnost na

příkladu Srbska či Ukrajiny.

Přesně tak, autor se dobrovolně hlásí k tomu, že „autokratické“ vlády nebo režimy (podle něj například i „mečiarismus“) v postsocialistických zemích je třeba shodit použitím marketingových triků a postupného vlivu (rozuměj: vymývání mozků) na veřejnost. V této souvislosti píše dokonce o přeshraniční spolupráci „aktivistů“ se zkušenostmi v oboru mobilizace mas. Tyto osoby jsou většinou sdruženy v nevládních organizacích. Určitě jste už slyšeli například o Nadaci otevřené společnosti – všichni víme, kdo je tam hlavní sponzor...

Ale jeho jméno není radno vzpomínat, protože vás liberálové hned onálepkují jako konspirátora.

Přitom vy vlastně jen odkazujete na Šimečkovu práci. Čistá komedie.

Je šokující, jak mladý progresivec v článku otevřeně přiznává, že bez pomoci „western donors“, tedy bez podpory západních „dárců“, by nebylo možné žádnou „barevnou revoluci“ dovést do úspěšného konce!

On to samozřejmě nenazývá státním převratem. „Státní převrat“ je – tfuj, tfuj! – vulgarismus.

On to pojmenovává jako „demokratický průlom“. A všichni jsou šťastní ai tráva je zelenější.

By the way: Shodou okolností publikoval týden čerstvý článek s nadpisem Orbán se už možná nedá porazit volbami. Že by někdo plánoval v Maďarsku onen „demokratický průlom“?

Peníze, peníze, peníze

Zastavme se na chvíli u „western donors“, západních dárcích: Jejich peněženka je plná. Jejich koníček je filantropie. To jen sem tam pomohou při svržení režimu, který nechce poslušně hrát noty (dodáno ze zámoří).

A takhle to běží: Finanční injekce, jedna za druhou. Nakonec, za co by chudáci aktivisté s průvanem v kapsách pronajímali pódia, ze kterých haní vlády? Vždyť už jen výpůjčka ozvučení a tribuny na bratislavském náměstí stojí tisíce eur. Odkud je měli například organizátoři manifestací Za slušné Slovensko? Z Ódorovy kasičky ve tvaru prasátka to asi nebylo. Ale možná měli něco odložené z polévačky.

Babka k babce, budou revoluce!

Ne věru, rozebírá dále Šimečka, bez intenzivní finanční podpory ze zahraničí by žádná občanská iniciativa nemohla přerůst z lokální na celostátní.

Bud'me trochu realisté. Myslíte si, že ten, kdo vám zaplatí majlant na „boj za demokracii“ (tedy proti vaší vládě, jen to zamaskuje vzletnými hesly), je upřímný lidumil, dobrosrdečný dědeček Večerníček, kterému leží na srdci prospěch právě vašeho národa?

Vždyť to je stejně naivní představa, jako že von der Layenová má na lidi větší vliv než zpěvačka Taylor Swift.

Mládež, nositelka rána

Důležitou součástí barevných revolucí jsou mládež a mládežnická hnutí. Vždyť mládež je nositelka naší budoucnosti, jsou to naše děti, kdo by je nemiloval?

Citová vydíračka non plus ultra.

Mladého Šeligu is tou slečnou (na její jméno jsem už zapomněl), která moderovala akce Za slušné Slovensko, by určitě nadšeně vybrali jako tváře hnutí na každém majdanovém castingu. Vždyť u nás byli také mega úspěšní. Plán vyšel a dolary nevyšly vniveč. All-right!

Aktivaci nevládek s mládežnickou podporou vnímá Šimečka jako klíčové prvky mobilizace mas. Agenda aktivistů má pak spočívat ve výsměchu, znevažování aktuální vlády a jejích představitelů, a současně v podpoře opozice. Samotní aktivisté přitom zůstávají „neustranní“, „apolitičtí“. Ještě jednou: Neustranní a apolitičtí.

(...toto je prostor pro váš smích...)

Občanský odpor má být „cool“

Osoby, které nevládky verbují za své budoucí usilovné včeličky, mají být podle Šimečkovy analýzy nejen mladí, ale i vzdělaní lidé, převážně zástupci střední třídy z větších měst. Vytvořená kampaň má být pak „imaginativní“, tedy kreativní, s použitím představivosti. Lidem s jejich běžnými denními problémy přece těžko prodáte nějakou ideu přes analytický rozbor – potřebujete je chytit okamžitě, nápaditou myšlenkou ať už v psané nebo grafické podobě (proč asi je tak úspěšný v mobilizaci mladých voličů opozice projekt ZOMRI...).

„Občanský odpor“ má být „cool“, tedy trendový, aby se snadno uchytil. Mají být používány všechny dostupné komunikační kanály a techniky moderního odvětví PR (vztahy s veřejností), jakož i techniky korporátního brandingů. To je když vytvoříte nějakou značku s chytlavým názvem, k ní výrazný grafický motiv, aby si je lidé okamžitě spojili s vaším odkazem, když je uvidí někde na plakátu nebo na odznačičku – vzpomínáte na „All for Jan“?

Z lidského hlediska je nesmírně smutné a tragické, co se událo novináři a jeho snoubence. Nicméně, určití lidé to dokázali marketingově geniálně zpracovat. A fungovalo to.

Role zahraničních agentů

Představte si, prý existují „veteráni barevných revolucí“, kteří chodí do cizích zemí „trénovat“ budoucí, „aspirující revolucionáře“! To není spiklenská teorie – to mám ze Šimečkova textu.

Přímé přiznání, že za demonstracemi, které vedou k pádům vlád, stojí zahraniční aktéři – tedy jiným slovem, agenti!

Samozřejmě, všechno ve jménu demokracie. Protože podle některých postsocialistické státy nemají plnohodnotný demokratický režim, ale jen jakýsi „hybrid“, kdy se po volbách dostávají k moci „autoritářské“ vlády. A ty přece třeba sesadit. Neboť aktivistům se líbí jen to, co je prozápadní. Dolary nesmrdí.

Sesazení vlády prý přitom vůbec není extra náročná činnost.

Kdybych to tam nečetl, tak si myslím, že sním! Tak tajné služby nás „varují“ před snahou Ruska o skrytou manipulaci veřejného mínění u nás, ale to, že západ zkouší manipulovat lid zcela otevřeně, je v pořádku.

A recept na rozklad režimu podle Šimečku? Strategické plánování, rozvoj organizační struktury, verbování, grafický design kampaňových materiálů, a tak dále.

Nevládky jako „detonátor“

Podržte se, jak je formulován cíl těchto subverzivních činností: nahradit současné politické elity prozápadními lídry!

Prozápadními lídry. Chápete, co to znamená? To je přímé přiznání, že pán si přeje, aby nás řídili lidé s jasným příklonem a propojeními k západu.

Na Slovensku je už vážně dovoleno všechno?

A právě nevládky mají fungovat jako „detonátor“, který probudí apatickou veřejnost k činům, opět parafrázujíc předsedu Progresivního Slovenska.

Ale neee, to vůbec nezní jako „majdanizace“, to je jen „demokratická konsolidace státu“, navrácení jeho směřování zpět na tu „jedinou správnou“ trajektorii. No a co, že lidé si v demokratických volbách zvolili, koho sami uznali za vhodné !

Úzké skupině aktivistů, nyní již přiznání financovaným západem, se to nelíbí, a tak rafinovaně, pod záminkou „ohrožené demokracie a právního státu“, naženou masy do ulic. A budou je tam hnát, dokud nedosáhnou svého. Ke cti jim slouží, že to dělají nenásilnou formou.

Nakonec stačí, že průběžně nám pouštějí mozkový výplach made in USA, jak jej popisuje Šimečka ve své práci.

Kdo zde udělá pořádek?

Mohl by za tento manuál k revoluci dostat od Sorose a spol. medaili. (A ne, nejsme naivní, že zmíněný finančník je jediný člověk s prostředky na ovlivňování světové politiky – jen z jeho jména se stal symbol. My však známe i pana Schwaaba a víme, co je Blackrock a jiní...)

Divíte se vy, politicky angažované nevládky, že lidé a vláda k vám nemají důvěru?

Já se divím, že Šimečka nezmiňuje verbování „známých tváří“, resp. lidí, kteří bývají považováni za jakousi intelektuální „elitu“ národa. Vždyť bez herců či spisovatelů (jména si jistě dosadíte i samy) by žádný mítink na Slovensku nebyl úplný. A novináři hlavního proudu zase dodají vydatný pokrm pro hlavy svých odběratelů. Revoluce tedy probíhá na všech frontách.

Pravda, možná je ani není třeba aktivně verbovat, vždyť tito lidé se rádi ochotně sami propůjčí „správné věci“.

Podotkněme, že herci jsou považováni za intelektuální elitu neprávem. Z prostého důvodu: herec je řemeslník, jehož výkon spočívá v učení se replik, které vymyslel nějaký úplně cizí člověk, a pak ve ztvárnění nějaké postavy. Herci napodobují a citují fikci. Žádná analytická mozková činnost nehrozí.

Jistě, je to specifické a náročné řemeslo, pro které potřebujete vlohy – ale jeho výkon nijak nepodněcuje kritické myšlení. A ne, herec nemusí být zticha, má právo se vyjádřit. Zrovna by neměl zneužívat

svou popularitu k manipulaci mas.

Je zde však ještě jedna věc, kterou se pan Šimečka Jr. ve své práci nezabývá. A nezabývá se jí ani ve svých vystoupeních. Jedná se o odpověď na otázku: A co bude den po revoluci? Jaký je plán, milí liberálové, drazí progresivci?

Neboť zatím se pyšnííte jen házením polen pod nohy vládní koalice.

Co skvělé a úžasné máte v nabídce pro národ? Dáme si na úvod povinný duhový pochod? Nebo půjdete nejprve navštívit americké „přátele“ s díkem za to, že vás podpořili při podryvání řádně zvolené vlády?

Děkuji, neprosím.

Zato nový zákon o financování politicky angažovaných nevládek bych, čistě z důvodů transparentnosti, rozhodně uvítal.

A myslím, že je nás tady takových víc...

Nakonec, jak řekl poslanec Glück v pořadu na TA3: Je třeba zde udělat pořádek.

DOVĚTEK: Představte si, že přívrženci opozičních politiků o víkendu narušili akt pietní vzpomínky na MR Štefánika. Hrstka aktivistů, blízkých hnutí Igora Matoviče, dělala rozruch na oficiální státní akci. Lidé pískali a vykřikovali i během projevu Roberta Fica. Dospělo to tak daleko, že zasahovala policie. Div nedošlo k fyzické roztržce!

Kdoví, jaký manuál dostali tito „demonstranti“ – a od koho...

Časopis, ve kterém vyšel Šimečkův text, si můžete [stáhnout zde](#) .

Perlička na závěr: Když jsem klikl na odkaz, počítač mi nejprve vyhodil varování, že odmítá soubor stáhnout vzhledem k „možnému bezpečnostnímu riziku“... Inu, umělá inteligence očividně něco ví.

Žmurk.

Článek vyšel 8.5.2024 na hlavnespravy.sk.

Známka 1.1 (hodnotilo 29)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

2 příspěvků

(2 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF